

Det er i selve den fischerdrivende Befolnings Interesse, at hertil sigtende Foranstaltninger træffes, og navnlig er det af Interesse for den Befolkning, hvis Livsophold mer og mindre er knyttet til Fjordfiskeriet, medens den ikke evner at søge Erhverv anden Steds, eller at deltage i det større Havfiskeri. Det er utvilsomt, at Mængden af de Fjordene omboende Fiskere meget vel indse, at det er deres egen store Skade, naar Fiskeriet i Fjordene ødelægges, og at de ere villige til at tage Hensyn hertil ved Fiskeriets Drift; men da denne staar aaben for Alle og Enhver, ere de ikke Herrer over Fiskeriet; om de end selv skaane det, kunne Andre komme og ødelægge det. Herpaa har Nutiden mange Exempler at opvise; neppe en af vort Lands Fjorde og Smaaavige, tør man nok sige, har undgaaet at blive undersøgt og gennemfisket af andetstedsfra kommende Fiskere med forskjellige, deriblandt ogsaa som uskadelige ansete Redskaber. Det maa nemlig her bemærkes, at det ikke er Aalevaad ene, som skulle bære Skylden for Fiskeriets ødelæggelse; et overdrevent og ibeligt Brug af de fleste Redskaber i et Dvortal, som staar i Misforhold til den mere indskrænkede Plads, maa tilsidt vise sig opfiskende. Følgen heraf har da været, at der er opstaaet ligesom en Kapstrid mellem Fiskerne om, hvem der hurtigst og grundigst kunde bemægtige sig al den Fisk, Fjorden indeholdt, brugelig og ubrugelig mellem hinanden, uden Hensyn til at skaane Fjordbund, Plantevæxt, Ungel, Leg eller noget som helst. Kun den øjeblikkelige Fordel bestemmer Handlemaaen; Fremtiden tænkes der ikke paa, den er altsor usikker, da der ikke kendes til nogen Bestyttelse for den. De Oplysninger, der i Udvalgets Forhandlingsprotokol med Bilag indholdes om Fiskeriets Tilstand i Roskildefjord, Mariagerfjord, Randersfjord o. m. fl. Fjorde, ville give et tilstrækkeligt Bevis for Rigtigheden af det Anførte, og det tør desværre med Sandhed paastaaes, at Fiskeriet i de fleste af vort Lands Fjorde længe har været i Tilbagegang og for Liden staar paa en daarlig Fod imod hvad det med en forstandig Omgangsmaaede kunde være.

Under disse Forhold maa Udvalget anse det for den første Foranstaltning, der bør træffes, at Fjordfiskeriet forbeholdes den Befolkning, der er bosat omkring Fjordene, og som særlig er knyttet til det Erhverv, Fiskeriet i samme afgiver. Det tør bestemt antages, at der herigennem vil opnaaes den naturligste og bedste Bestyttelse for Fiskeriet, nemlig ved selve de Personer, der drive det, idet det ligger i deres egen Interesse, at drage Omhu for dets Bevarelse. Ganske vist kan Bestyttelsen for Fjordfiskeriet ikke indskrænktes hertil alene; der vil altid selv i en mindre Aarhøje af Fiskere være Nogen, som sætter den øjeblikkelige Fortjeneste over det sikre Livserhverv; andre bestyrkende Forviklinger maa derfor komme til; men der vil dog ved hin Foranstaltning være vundet meget, navnlig ogsaa derved, at Overholdelsen af andre Forholdsregler vil blive lettere, idet enhver af de fischerdrivende af Hensyn til sin egen og sine Efterkommeres Fremtid vil være særlig interesseret i deres Overholdelse.

Der skjønnes ikke at kunne gjøres nogen væsentlig Indvending imod den foreslaaede Indskrænkning i Afdelingen til Fjordfiskeriet, hentet deraf, at den gjør Skaar i en fra gammel Tid bestaaende Frihed; thi denne Frihed har faktisk ikke haft nogen Betydning sænd i de senere Aar, da den ikke er bleven benyttet. Det er først det Opsving, som Fiskerierhvervet i de sidste Aartier har taget dels ved Udvillingen af Kommunikationsmidlerne, baade her i Landet og i Udlandet, hvorved det er muligt at bringe fersk Fisk til Løns i de større Stæder i Udlandet, dels ved den almindelige Stigning af Priserne paa Livsforbrødenhederne, der har bragt Fiskere til at forlade deres Hjemstavn, naar de ej længere fiskede nok, og søge rundt i Landets Fjorde, ligesom saadant er fremmet derved, at mange Fiskevaade ere bleve opfiskede, hvorfor Fiskerne have maattet søge nye Pladser for deres hensynsløse Fiskeridrift. Det er derfor i Virkeligheden kun en i den nyere Tid plejet og i sine Følger betænkkelig Omgangsmaaede, som Indskrænkningen vil ramme. Særligt maa det ogsaa erindres, at det ikke er Hensigten med en Fiskerilov, at Frihedens Princip i den skal fejre en Triumf; den personlige Frihed kan, som tidligere bemærket, ikke være Udgangspunktet for Ordningen af Fiskerivæsenet, men denne maa bygges paa Hensynet til, hvorledes Søterritoriets Fisk bedst kunne komme Staten og Statens Borgere i det Hele til gode. Dette Hensyn sler nu vistnok for de aabne Rysters Vedkommende tilstrækkelig Fyldest derved, at Fiskeriet her erklæres frit for alle Undersaatterne; men i Fjordene antage vi, at Formaalet bedst naaes ved, at Fiskeriet forbeholdes de tilstedende Beboere. De smaa, i snæver Forbindelse med det store Hav staaende Fiskevaade taale ikke den frie Konkurrence af alle Statens Undersaatter; deres Naturforhold kræve en Begrænsning af Konkurrencen, og denne opnaaes naturligst gennem den foreslaaede Bestemmelse. At der herved paa en vis Maaede vises en Begunstigelse mod lokale Interesser, kan ikke med Ret indvendes; thi i og for sig kan en Begunstigelse af saadanne Interesser selvfølgelig ikke fordømmes som uretfærdig. Dette bliver den kun, naar den sler paa det Almenes Befordring; men i nærværende Tilfælde fremkommer Begunstigelsen netop i det Almenes Interesse, for at det største og bedst mulige Udbytte kan indvindes af Fjordfiskeriet til Gavn for Samfundet i det Hele saavel i Nutid som i Eftertid.